

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

مبانی پایداری و طراحی عرصه های معماری و شهرسازی

سید مصطفی حسینی ولوکلایی . مجید یوسف پور شیاده

دانشگاه فنی و حرفه ای توحید آمل - مازندران، mostafa_hoseinii@yahoo.com
دانشگاه فنی و حرفه ای توحید آمل - مازندران، yousefpour_majid@yahoo.com

چکیده

شهرهای ما، تکنولوژی ما و معماری ما این فریب را در ذهن ما ایجاد می کند که در حال کنترل طبیعت هستیم. و این در حالی است که خود در کنترل طبیعت و جزیی از آن هستیم. ساختمانها و خانه ها به تنهایی مصرف یک ششم منابع آبی دنیا، یک چهارم چوب برداشت شده و دو پنجم سوخت های فسیلی و مواد تولید شده دنیا را در اختیار دارند. به علاوه، ساختمان ها نصف گازهای گلخانه ای جهان را تولید می کنند. طبق آمارهای موجود، حجم ساخت و سازها در طی 40 - 20 سال آینده، دو برابر خواهد شد و این صنعت به یکی از پر مصرفترین صنایع دنیا تبدیل خواهد شد. آلودگی موجود، ناشی از بی کفایتی و هدر دادن منابع موجود در طرح های غلط است. مواد آلوده کننده، دست ساز جوامع خودمان اند و باعث بیمار شدن محیط زیست اطرافمان شده اند و یک سیستم زیستی ناسالم، نهایتا منجر به محیط زیستی ناپاک برای انسانها می شود. یکی از طرز فکریهایی که باعث شده تا نسبت به آلودگی، بی تفاوت باشیم، این است که خودمان را از طبیعت جدا فرض می کنیم در حالی که به واقع خودمان جزئی از طبیعت هستیم. در این مقاله در ابتدا به ارائه دیدگاه های موجود در ارتباط با دستیابی به توسعه پایدار 1 - پایداری تکنولوژیکی 2 - پایداری اکولوژیکی پرداخته می شود و سپس در ادامه به تحلیل اصول طراحی پایدار در زمینه معماری و شهرسازی پرداخته می شود.

واژه های کلیدی

توسعه پایدار ، محیط زیست ، پایداری تکنولوژیکی و اکولوژیکی ، معماری پایدار

مقدمه

گرم شدن زمین، اختلال در لایه ازن، پیدایش انواع انقراض نسل ها، گسترش بیابانها، آلودگی هوا، افزایش جمعیت و باران های اسیدی. این موارد تنها تعدادی از مسائل غامض و دشواریهای انسان امروز در برخورد با طبیعت و محیط زندگی خویش است. شهرها روز به روز گسترده تر می شوند و به تبع آن طبیعت در حال کوچک تر شدن است. روز به روز مرز میان واژگان طبیعی و مصنوعی در حال از بین رفتن و محو شدن است. شاید یک سوء تعبیر در تفسیر این عبارت از کتب آسمانی که... " : و خداوند زمین را به آدم و حوا سپرد ". باعث بروز مشکلات کنونی بشریت است. هنگامیکه بشر این عبارت را به معنی مطیع کردن و استثمار کردن تفسیر کرد و سپس آنرا با انقلاب صنعتی خود و کشف سوخت های فسیلی آمیخت بزرگترین فاجعه اکولوژیکی و محیطی به وقوع پیوست. بشریت با ابزار قدرتمند تکنولوژی مسلح گردید، شهرها که تنها 2 درصد این کره خاکی را تشکیل می دهند سبیل تمدن گشتند و با این عقیده پوچ که بقا آینده در گرو جنگ با طبیعت است مدرنیسم شکل گرفت. اتومبیل مقیاس شهرها را عوض کرد. مجاورت محل کار با محل زندگی، متراکم بودن ساختمان ها در مرکز شهر، کوچه های باریک با مقیاس انسانی و به A مراکز محلات همه از بین رفت و مقیاس انسانی تبدیل به مقیاس اتومبیل شد. مهم چگونگی حرکت ماشینی از نقطه بود نه کیفیت مسیروهوایی که شخص پیاده باید در آن حرکت کند. خلاصه اینکه بشر با ابزار تکنولوژی تونلی عمیق و B نقطه دراز ساخت که از داخل آن به طبیعت نگاه کند به جای آنکه عینکی بسازد که دقیق تر و ریزبین تر با مسائل محیط زندگی خود برخورد کند. بشریت اکنون نیازمند یک ارزش گذاری و تجدید نظر در ارتباطش با طبیعت اطرافش است. از سال 2000 نزدیک به 38٪ از کودکان متولد شده از شهرهایی با جمعیت بالای 1 میلیون نفر بوده اند حال اگر این شهرها با توجه به اولویت ها و دیدگاه های امروزی برنامه ریزی و طراحی شوند قسمت بزرگی از جمعیت آینده جهان ارتباطشان